

A KITARTÓ HIT, AZAZ HOGYAN HIGGYÜNK HELYESEN?

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2021. 03. 07.

Köszönöm, hogy itt vagytok, hogy lelkesek vagytok, és a szívetek készen van arra, hogy meghalljátok Isten mai üzenetét. Szeretném folytatni a múlt héten elkezdett témát.

Kérdezte valaki tőlem az alkalom előtt, hogy mi az, ami örömmel tölt be, mi az, ami megelégit engem? Ezért ezzel szeretném kezdeni. Számomra az egyik legnagyobb öröm, ha azt tapasztalom a szolgálat során, hogy a Szent Szellem munkálkodik, az Ő kenetében szolgálhatok. Ennél nagyobb örömet nem nagyon tudok elmondani, ami a szolgálattal kapcsolatos. Ezt követi talán az, amikor látom valakin azt, hogy megáll az Igében, amikor valamilyen bajban, problémában, nehézségben, viharban, hitpróbában van. Számomra rendkívül nagy örömet okoz, ha látom, hogy amit hirdetünk, amit igyekszünk átadni nektek, az valaki szívében gyökeret ver, és elkezd azt működtetni, használni. Nem keseredik el, amikor valami nehézségbe kerül, nem dobja el mindazt, amiben addig hitt, amit addig hallott, nem kezd el vádaskodni, sem mutogatni senkire, vállalja a felelősséget, ha hibázott. Nem mutogat Istenre, hanem megáll az Igében és cselekszi Isten Igéjét.

Hogyan tudtok engem boldoggá tenni? Cselekedjétek Isten Igéjét! Viharok, nehézségek, árvizek mindannyiunkat érnek. A tanítások többek között arról szólnak, hogy éretté váljunk, felnövekedjünk Krisztusban. Amikor kialakul benned egy határozott, szilárd, gerinces, egyenes, krisztusi jellem, és bármivel nézel szembe az életben, te ott az Igét gyakorolva, hitben megállsz. Mindent elvégezvén megálljtok, mondja az Ige, és ha ezt látom valakin, akkor egy győztes embert látok. Egy olyan embert, akinek mindegy, hogy milyen nehézség jött az életébe, tudom, hogy azon keresztül fog jutni, mert Isten Igéje soha nem vall kudarcot. Isten Igéje nincsen bilincsbe verve, Isten Igéje működik. Ha mi a helyünkön vagyunk, megtesszük, amit Isten mond nekünk, ha engedelmesek vagyunk, akkor valóságosan megtapasztaljuk és megtapasztalhatjuk mindannyian a győzelmet. Mert győzelemre lettünk teremtve mindannyian!

Sajnos vannak sokan, akik addig hisznek, amíg a körülményeik jók, de amikor a dolgok nem jól alakulnak, akkor elvesztik a lelkesedésüket, bátorságukat, elvesztik a hitüket. De ha te hitben állsz, ha vannak Igék az életedben, amikre ráállva hitet gyakorolsz, és türelmesen várok azért, hogy mindaz valóságba jöjjön, akkor tudod uralni az érzelmeidet. Akkor az érzelmeid, a hitetlenségeid, a keserőségek, a fájdalmak nem fognak feletted oly mértékben elhatalmasodni, hogy ne tudnál felettük uralkodni. Mert a hit uralkodni tud ezek felett, a hitetlenség viszont nem. Amikor hitben állsz, akkor uralod a gondolataidat, az érzéseidet. Mert az érzések jönnek, mennek, változnak, de nem vesznek uralmat feletted. Nem állandósulnak a fájdalmak, a keserűség gondolatai, a tüskék szúrása, a mindenféle kellemetlen dolgok, amelyek érnek minket. Az élet egyébként gyönyörűsége, az élet egy ajándék Istentől, de igazából jól kell tudnunk megélni. Tudnunk kell, hogy az élet velejárója, hogy keresztül kell mennünk olyan dolgokon, amiken nem akarunk keresztül menni. De így tudunk megerősödni, így tudunk felnövekedni, éretté válni, nincs más lehetőség erre.

Ha jól állsz hozzá az élethez, a problémákhoz, akkor sokkal könnyebb. A hozzáállásod kilencven százalékban határozza meg a végeredményt. Nem azon múlik, hogy mennyi pénzed van, hogy milyen kapcsolataid vannak, hogy hány ember támogat téged. A hozzáállásod Isten Igéjéhez, hogy mennyire alkalmazod, milyen módon cselekszed Isten Igéjét, ez befolyásolja szinte teljes egészében azt, hogy hova fogsz eljutni. Dicsőség Istennek!

Lapozzunk a Zsidó levél 6. fejezetére:

Zsidók 6,11–12.

11. Kívánjuk pedig, hogy közületek mindenki ugyanazt a buzgóságot tanúsítsa mindvégig, hogy a reménység teljes bizonyosságára eljussatok.

Itt szeretném hangsúlyozni azt a részt, mindenki ugyanazt a buzgóságot tanúsítsa. Meddig? Vasárnap estig, amíg tart benned a prédikáció hatása? Na jó, a hét közepéig, aztán megengedhetem magamnak, hogy egy kicsit ellankadjak, majd jön a következő vasárnap, és majd akkor a pásztor, a prédikáció, majd a tanítás feltölt engem egy hétre. Nem! Mindvégig! Mennyi ideig tart ez a mindvégig? Ez egy olyan kérdés, amire én nem tudok személyesen válaszolni, hogy kinek meddig kell kitartani bizonyos helyzetekben, de itt az Ige elég egyértelmű. Ne a másokhoz szabd magad, hanem Isten Igéjében mindvégig tartsál ki. Ugyanazt a buzgóságot tanúsítsátok mindvégig, hogy a reménység teljes bizonyosságára eljussatok.

12. Hogy ne legyetek restek, hanem követői azoknak, akik hit és békességes tűrés által öröklük az ígéreteket.

Jó ez az igevers mindazoknak, akik szeretik Isten Igéjét. Akik pedig csak mindig azt szeretnék, hogy a cumisüvegből tej jöjjön, azok nem szeretik olvasni azt, hogy békességes tűrés által. Nem akarok én tűrni semmit! Legyen jó és kész! Ez a hústest természete. Most, azonnal! Legyen jó úgy, ahogy én azt szeretném, minél előbb! Az se baj, ha azonnal! Ez a tipikus imádság: Uram, adj nekem türelmet, de most azonnal! Így állunk sokszor hozzá az élethez. Megtöltjük a szalámit szombat délben, és hétfőn már szeretnénk megválni és enni belőle. De nem megy. Érne kell neki. Egy jó szaláminak legalább két-három, de inkább három hónapot érnie kell, hogy összeérjenek benne az ízek a füstölés után. Istennél sokszor másképpen működnek a dolgok, mint nálunk. Nem azért, mert Isten megváltozott volna, hanem azért, mert mi, és a mi gondolkodásunk, és a világ, amiben élünk, az változott meg. Manapság minden annyira gyors. Ha gyorsan imádkozok, akkor Isten ugyanolyan gyorsan ad választ nekem, mint ahogy gyorsan megrendeltem a gyorsétteremben az ételt. Egyik ablaknál leadom a rendelést, a másikon már fizetek, és ehetem, amit akarok. De Istennél ez nem így működik, és nagyon sok mindennel kapcsolatban nem így működik! A természetes dolgok, ha természetes rendjükben működnének a világban, akkor ugyanúgy működnének, ahogy száz, ötszáz, kétezer évvel ezelőtt. De manapság már nagyon sok mindent fölgyorsítottunk. Az elültetett mag növekedését, a sonka és a szalámi érlelését, és lehetne sorolni, mi mindent gyors pácokkal érlelünk, hogy minél előbb fogyasztható legyen. De Isten szereti azt, ha te a türelmedben, a várakozásodban eljutsz arra a szintre, amikor azt tudod mondani hitben, hogy Uram, ez az enyém! Mindegy, hogy mikor látom, mikor tudom megfogni, én hiszek benned, mert bízom benned!

A bizalom feltétele időnként az is, hogy nem mindig kapjuk meg azonnal. Nem mindig látjuk meg azonnal azt, amit kértünk. Meg kell bízunk Istenben, és letesszük az Ő kezébe az időnkét, mert nála van az időzítése sok mindennek. Vannak dolgok, amiket ki lehet számolni, vannak olyan idők, elrendelt idők, amik generációk óta így történnek. Ha egy gyermek megszületik, akkor lehet azzal kalkulálni, hogy eltelik hat és fél, hét év, és iskolás lesz. Aztán ha minden jól megy, akkor újabb nyolc év elteltével elvégzi az általános iskolát. Még négy év, érettségizik, még három-négy év, diplomázik. Vannak ilyen idők, amiket nagyjából be lehet kalibrálni, hogy mikorra történnek meg, meddig tartanak. De például azt nem tudod megmondani, hogy mikor megy férjhez, vagy mikor nősül meg a gyermeked. Feltételezed, hogy nem hatvanévesen, hanem a húszas, harmincas éveiben. Amikor imádkozunk, amikor kérünk valamit, amivel kapcsolatban hitben állunk, a test azonnal akarja a választ. De a Galata levél 6,9 azt mondja, az Egyszerű fordítás szerint:

Galata 6,9. Egyszerű fordítás

9. Ne fáradjatok bele, hogy jót tegyetek! Ha kitartóan végezzük a munkánkat, akkor majd a maga idején aratni is fogunk!

Halleluja! Mi ez itt, ha nem egy tényállítás, egy olyan ígéret, ami tény is, meg ígéret is. Igéjében mondja, tartsál ki, és az elrendelt idejében majd aratni fogsz. Amikor elveted a magodat, elkezdesz hitben állni, ráállsz egy Igére, imádkozol, akkor onnantól kezdve a kitartásod, a hited, a várakozásod, a türelmed mutatja meg azt, hogy valóban eljutsz-e az ara-

tásig. Ha menet közben feladod, hátra fordulsz, és azt mondod, hogy én már nem tudok erre többet várni, akkor nem kapod meg azt. A reménység, az álmom, ami felől imádkoztál, elillan. Ugyanez az igevers a Bővített fordítás szerint így hangzik:

Galata 6,9. Bővített fordítás

9. És ne csüggedjünk bele, és ne fáradjunk bele, és ne gyengüljünk bele abba, hogy nemesen cselekedjünk, és azt tegyük, ami helyes. Mert a megfelelő időben és a kijelölt időszakban aratunk majd. Ha nem lazítunk, és nem lankadunk meg a bátorságunkban, és nem gyengülünk el.

Ha tehetném, akkor mindnyájatok fürdőszobájába egy kis papírkára ezt az igeverset kiragasztanám, és kötelezővé tenném, hogy mindennap olvassátok el. De legalább elmélkedj rajta, gondolkodj ezen, építsd be a bensődbe! Mert sokszor van, hogy várakoznunk kell. Az Ige azt mondja itt, hogy a megfelelő időben, és a kijelölt időszakban aratunk. Van az aratásnak egy ideje. Ha elveted az őszi búzát, nem fogod január 15-vel azt learatni. Még március 15-tel sem. Eljön az ideje, ami június közepe, vége. A tavaszi palántázásnak-van egy kijelölt ideje, és vannak feltételei, hogy bőségesen és jól teremjen a maga idejében. Ezeket nagyjából ki tudjuk számolni, hogy mikor fogjuk aratni, mikor fognak gyümölcsözni, mikor fognak termőre fordulni. Tudjuk azt, hogy a tavasszal elpalántázott paprika, paradicsom év végére, novemberre már nem lesz jó. Addigra már régen túlhalad az érési folyamaton. Van úgy, hogy az ember korán akarja learatni, van, hogy lekésik róla, mert van egy megfelelő időzítés. A te személyes életedre vonatkozóan, a te elhívásoddal kapcsolatban, a vágyaiddal, álmaiddal, kéréseiddel kapcsolatban, a szolgálattal kapcsolatban Istennek van egy időzítése. Nem mehetsz elébe, mert a kenetet, ami hozzá tartozik a szolgálathoz, megelőződ, és nem késhetsz le róla, mert az sem jó.

Istenben bízni azt is jelenti, hogy nem tudjuk, hogy mikor, mit, és hogyan fog cselekedni. Ha valaki azt mondja, hogy mindig, mindennel kapcsolatban mindent tud, hogy Isten mit hogyan fog tenni, mindenről tökéletes, százszázalékos kijelentése van, akkor nagyon téved. A Szent Szellem tud mindent. Ő a bekövetkezendőket megjelenti nekünk. Ő ad egy-egy szót, egy-egy kijelentést a személyes életünkkel, és a közösség jövőjével kapcsolatban. De ha mindig tudnánk, hogy mi hogyan fog történni, ha mindig tökéletesen látnánk, hogy milyen lépés után milyen lépést kell tennünk, ha a jövőbe látnánk, akkor nem lenne szükség arra, hogy hitben járjunk. Isten így alkotott bennünket, hogy hitben járjunk. Azaz bőségesen elegendő kell, hogy legyen számunkra az, amit Ő mond nekünk, amit Ő kijelent nekünk. Higgyük azt, hogy Ő tudja, mikor, mi, hogyan fog beteljesedni, miként fog eljutni hozzánk. Ámen!

Szeretnénk sok mindent, és gyorsan. Szeretnénk dolgokat időben kitolni, amikről tudjuk, hogy valóságba kell jönniük, de nem olyan kellemesek, hanem inkább kényelmetlennek neveznénk, de keresztül kell mennünk ezeken a dolgokon is. Bízunk Őbenne, mert bízhatunk benne, mert ismerjük Őt! Ha ismered Őt személyesen, akkor sokkal könnyebb megbíznod benne, sokkal könnyebb hinned benne. Mert ismered Őt, tudod, mennyire szeret téged, mennyire gondoskodó, mennyire kegyelmes Isten, mennyire jó hozzád. Ő soha nem késik el, és sohasem jön korán. Ő a tökéletes időzítő. A bizalom, hogy hiszel Őbenne, egy tanulandó dolog. Ezt nem lehet úgy megörökölni, mint ahogy megörökölted a szüleidtől a kék szemed, vagy barna szemed színét, vagy a hajad színét, vagy ahogy öröklünk egy autót vagy egy házat. A hit ilyen módon nem örökölheto, ugyanakkor tovább adható, de csak tanulás útján. A Timótheus leveleket olvastam tegnap este, egy levegővel az egészet. Nagyon-nagyon sok utasítás van egy érett, egy kiforrott, megalapozott, sokat tapasztalt ember részéről egy olyan szolgáló felé, aki még fiatal a szolgálattal, de megbízható és azon az úton van, amelyre Isten őt elhívta. Nagyon sok utasítás kap Timótheus Pál apostoltól, ugyanakkor van egy elismerő szava is hozzá.

2Timótheus 1,5. Egyszerű fordítás

5. Eszembe jut, milyen igazi és őszinte hit lakik benned. Ugyanez a hit élt előbb nagyanyádban, Lóiszbán, majd édesanyádban, Eunikében, és meg vagyok győződve róla, hogy benned is.

Úgy tűnik, mintha ezt alanyi jogon örökölte volna, de nem, nem így örökölte. Tehát ha valaki beleszületik egy keresztény családba, az dicsőséges dolog, mert jó dolgokat tanulhat. De önmagában minden egyes gyermeknek, mindannyiunknak tanulnia kell azt, hogy hogyan bízunk a saját szüleinkben, egymásban, és természetesen Istenben is. Mindenkinek a saját meggyőződésében élnie kell, és azáltal tanulunk igazából meg bízni Istenben, hogy olyan dolgokon megyünk keresztül, amikhez bizalom is szükséges. Ha keresztülmész olyan dolgokon, amik azt követelik meg tőled, hogy hitben járjál, hogy megbízzál Istenben, akkor ez képessé tesz téged arra, hogy erősödjél, hogy fejlődjél, és növekedjél. Elhagyjuk azt, hogy önmagunkban bízunk, és elkezdünk végre rátámaszkodni arra, aki mindent tud. Elkezdünk végre rátámaszkodni arra, aki jobban tudja az életünkben bekövetkezendő dolgokat, mint mi azt, ami már bekövetkezett. Amikor végre eljutunk oda, hogy engedelmessé válunk Neki, hajlandó szívvel, akkor belépünk az Ő nyugodalmába. Ez együtt jár azzal, hogy várakozunk nagyon sokszor.

A várakozás nagyon nagy szerepet tölt be az Istenbe vetett bizalmunkkal kapcsolatos dolgokban. Várakozni, türelmesnek lenni, és hitben járni, ezek rokon értelmű kifejezések, és ezek együtt járnak. Nem lehetséges az, hogy valaki igazán, stabilan hitben jár, de rendkívül türelmetlen. Nem lehetséges az, hogy valaki erős és szilárd a hitben, de nem tud jól várakozni. Állandóan stressz és nyomás alatt csak saját magát hergeli amiatt, hogy miért nincs már minden úgy, ahogy ő szeretné. Ez nagyon sokszor elárulja azt, hogy a bizodalma az ilyen embernek nem valami szilárd. Ha mindent azonnal megkapnánk, ha mindent azonnal odaadna nekünk Isten, amit kérünk tőle, akkor soha nem növekednénk fel. Gondolkodj el ezen! Akár a gyermekeddel, vagy akár a saját növekedéseddel kapcsolatosan. Ha mindent azonnal megkapnád, akkor nem tudna kifejlődni benned az a fajta bizalom, hogy a körülmények, a látható rossz dolgok ellenére is te bízol Istenben. Mert valljuk be őszintén, a hit a nehéz időkre való. Nem akkor kell igazán erősen hinni, amikor minden optimális körülöttünk, amikor mindenki megölel, bátorít és támogat minket. Ilyenkor hisszük, hogy talán nem képmutató, és nem hazudik, de akkor kell erősen megállni, amikor ez nincs jelen. Amikor úgy érzed, hogy elborítanak az adósságok. Amikor fiatal vagy és szeretnél már családot alapítani, és úgy érzed, hogy kicsúszol az időből, és minden az ellen van, hogy megtaláld a társad, akire már annyira vágysz, akkor bíz Isten időzítésében! Bizonyára megvan az oka az, hogy miért állsz most úgy, ahogy, de vedd le erről a szemedet! Isten szeret téged. Tudja azt, hogy mire van szükséged. Jót akar neked, és tudja azt, hogy azokban a percekben, napokban, hónapokban, években, amiben most vagy, megtanulhatsz valamit, amit igazából akkor kell megtanulnod, amikor még egyedül vagy. Nem akkor kell majd, amikor párban vagy valakivel. Akkor egész más dolgokat kell majd megtanulnod. Használd ki az időt!

Használd ki az időt, hogy ha úgy érzed, hogy a szolgálatod nem úgy fejlődik, ahogy szeretnéd. Használd ki az időt, hogy ha úgy érzed, hogy a munkahelyen mindenkit előléptetnek, csak téged nem. Használd ki az időt, és ragadd meg a lehetőséget, hogy mindezek ellenére te jól elvégzed a munkádat! Úgy látod, mindenkinek a fizetését már megemelték, de a tiédet még nem. Mikor jön már az én fizetésemelése? Mikor lesz már az, amikor engem elismernek a gyülekezetben? Mikor lesz már az, amikor engem előléptetnek? Mikor lesz már az, amikor engem fognak majd csodálni emberek és az én vállamat veregetik meg? Miért vannak benned ilyen kívánságok? Gondolkodj el ezeken a dolgokon! Isten mindent tud rólad. Ő akarja, hogy növekedjél, hogy fejlődjél. De ha ezeket esetleg meg is kapnád, lehet, hogy ez tönkre tenne téged. Ezzel utaltam most egy kicsit a múlt heti alkalomra.

1Péter 5,6. Egyszerű fordítás

5. Alázzátok meg magatokat Isten hatalmas keze alatt, hogy amikor eljön az ideje, Ő felemeljen benneteket!

Amikor eljön az ideje, Ő felemeljen benneteket. Ámen! Amikor eljön az ideje, Ő tegye meg azt, hogy felemel téged! Tőle jöjjön az előléptetés, Tőle jöjjön az elismerés, és az, hogy esetleg népszerűvé válsz! Sokszor szeretnénk ezt. Ez a celebkultúra, amiben élünk, ami körbevesz minket a világban, pont az ellenkezőjét sulykolja belénk. Arra próbál minket megtanítani, hogy ez így helyes és így jó, de ez így borzasztó. Az emberek mutogatják magukat, vadásszák a lájkokat, az elismeréseket, a szívecskéket, meg a minden oké dolgokat. De mit érsz el ezzel? Azt biztosan nem éred el, hogy a jelleted fejlődjön. Ad egy múlandó örömezt, egy olyan hamis boldogságot, amely igazából nemhogy nem telít meg téged, de még inkább kiüresít. Amikor nem kapod meg, hogy van száz lájk meg mosoly a legújabb profilképed mögött, akkor is ugyanolyan boldog vagy? Vagy keresed azt, hogy mit rontottam el, vagy nem is olyan jó ez a kép, töltök fel még egyet, vagy egy másikat? Ezt rá lehet húzni nagyon sok minden másra is az életünkben, nagyon sok mindenre.

Mi van akkor, ha megkapjuk azt, ami után vágyakozunk? Mit ad az nekünk? Mit ad az, ha nem kapjuk meg? Ha számodra teljesen mindegy, akkor vagy jó állapotban Isten előtt. Amikor mindegy, hogy elismernek, vagy utálnak, mert tudod, hogy Isten által szeretett vagy és ez a legfontosabb. Persze az ember vágyakozik arra, hogy az emberek szeressék, senki nem tart közülünk ostort a kezében és veri a hátát, hogy én szenvedni akarok, remélem ti is segítetek nekem ebben és ti is ütitek a hátamat, és remélem, mindenki utál engem! Senki nem így gondolkodik. Természetesen az, hogy elismerést kapunk egymástól, nem rossz dolog, de ne ez legyen az önértékelésünk alapja, nem ennek kell a jellemünket irányítania vagy befolyásolnia. Nem ez alapján állunk Isten előtt szeretve, hanem az alapján, amit Ő mondott! Mert hiszek Őbenne, és abban, hogy Ő szeret és nekem ez elég. Persze az nem rossz dolog, ha érzem, hogy a feleségem szeret, nem rossz dolog az, ha kimutatja a gyermekem azt, hogy szeret, nem rossz dolog, ha mi, pásztortársak a gyülekezetben megszeretgetjük egymást. Ez jó dolog. Sokkal jobb dolog, mintha egymást pofoznánk, természetesen.

Erre szükség is van, hogy egymás felé a szeretetünket, a tiszteletünket kimutassuk, ez rendjén való dolog. De mi van akkor, ha esetleg ezt nem kapod meg valamiért? Mert annak a másoknak egy rossz napja van például, vagy rossz dolgok történtek vele a héten, akkor te megharagszol rá, úgy érzed, hogy nem vagy fontos, nem vagy értékes? Szolgálatok a gyülekezetben fontosak, nagyon-nagyon hálásak vagyunk azokért a szolgálatokért, akik itt segítőként részt vesztek a mindennapi munkában, vagy a minden heti munkában különösebb elismerés, dicséret, bátorítás nélkül szinte. Persze, amit tudunk, megadjuk nektek, tudnotok kell, hogy nagyon értékes a munkátok és mi ezt nagyra becsüljük. A számítógépek mögött, a kamerák mögött, a stúdióban, lehetne még sorolni. Nagyon sokféle segítő szolgálat van akár csak itt a budapesti gyülekezetben is. Nagyon fontos és nagyon értékes a munkátok! Ha úgy érzitek, hogy nem kapjátok meg a vezetőség részéről azt, amiről úgy gondoljátok, hogy megérdemelnétek, akkor azt mondom nektek, hogy szeretünk benneteket, és bocsássatok meg nekünk, ha nem elégszer mondjuk ezt el nektek. Jó? Ámen. De ne ez határozza meg a szolgálatodat, mert nem nekem szolgálsz, nem a melletted ülőnek, hanem Istennek szolgálsz! Amikor így vannak szolgáló testvérek közöttünk, körülöttünk és ha ezt látom a szolgálókban, az engem örömmel tölt el. Ez olyan jó dolog és hálásak vagyunk Istennek mindazokért, akik itt vagytok. Dicsőség Istennek!

Tehát az Ige még egyszer: „Alázzátok meg magatokat Isten hatalmas keze alatt, hogy amikor eljön az ideje, Ő felemeljen benneteket!” Ezt a felmagasztalást, ezt a felemelést nagyon gyorsan akarjuk. Ez a mi hústest indulatunk, testi vágyunk, hogy gyorsan kapjunk elismerést, gyorsan kapjunk vállveregetést, gyorsan kapjunk előléptetést, gyorsan növekedjünk. Ha elismerést kapunk, akkor azt remélhetőleg minél több ember előtt kapjuk, hogy mindenki lássa azt, hogy az én vállam meg lett veregetve. Gyorsan, gyorsan, gyorsan! Hadd

mondjak valamit, leginkább fiatal keresztényekre jellemző, de idősekre is azért hála Istennek ez jellemző, hogy nagyon lelkesek és buzgók az Úr dolgaiért, és ez nagyon jó. Maradj lelkes és buzgó, és azt a tüzet, ami benned él Isten irányában, tápláld! Az elhívásban, a küldetésben, amit megismertél, abban legyél kitartó és cselekedd, de nagyon sokszor, amikor motiváltak vagyunk Istenért, saját buzgóságunkat össze tudjuk keverni Isten időzítésével. Isten tudja azt, hogy mikor minek kell eljönnie, mikor kell beteljesednie, minek kell megváltoznia. Mi ezt tudjuk egy kicsit megsürgetni, tudjuk nyújtani, akár meg is tudjuk akadályozni, de ha Isten időzítésében vagyunk, az a legjobb.

Ahhoz, hogy a saját buzgó lelkesedésünk ne csapjon be minket, három dologra van szükség. Az egyik az, hogy alázatosak legyünk, mert ezt nem lehet nélkül megélni. Az, hogy megtudd és meglásd azt, hogy Isten időzítésében és tervében mikor, mi, hogyan jön elő és tudjál várakozni, ehhez alázat szükséges. Ugyanakkor szükséges egy kiképzés erre. Erről hallanod kell, ezt tanulnod kell! Ez a második ahhoz, hogy igazán jó legyél Isten időzítésével kapcsolatosan.

A harmadik a tapasztalat. Meg kell tapasztalnod Isten időzítését sokszor. Tehát tapasztalt-nak kell lenned. Ha nincs alázat, ha nincs képzés, ha nincs tapasztalat benned, akkor az érzelmek el fognak vinni. Akkor az okosságod, a bölcsességed, a lelkiállapotod felülírnak minden egyes olyan dolgot, amit Isten Igéje mond. Úgyhogy bátorítalak, hogy tanulj, legyél alázatos és várd ki azt az időt is, amíg megtapasztalsz egy két dolgot. Ehhez idő kell, tapasztalatot szerezni nem lehet egy nap alatt. Ahhoz, hogy az ember az életére vonatkozó szolgálatát betöltse, nem elég két-három vasárnapi Istentiszteleten való részvétel. Ugye érted? Tehát legyél kitartó! Ha Isten mutatott neked valamit a jövővel kapcsolatban, az elhívással kapcsolatban, akkor álljál szilárdan azon, végezd a munkát, legyél abban állhatatos! Állj meg a hitben! A kenet kiáradása az életedben, a szolgálatodban attól is függ sokszor, hogy a személyes életedben miként fejlődsz. Minél inkább fejlődik a személyes életed, a hitéleted, az Istennel való közösséged, annál könnyebben tud kiáradni a Szellem rajtad keresztül. Ugye érzed az összefüggést? Ezért van az, hogy sok testi keresztény, sok kezdő keresztény, sok lelkes, buzgó keresztény életében nem úgy jönnek elő a dolgok, ahogy ő szeretné, mert egyszerűen nem tart még ott, hogy ezt meg tudná Isten rajta keresztül tenni.

Dicsőség Istennek, hogy a bölcsesség nagyon sokat tud nekünk segíteni ebben. Tehát nagyon egyértelmű és szoros összefüggés van a szolgálatod fejlődése és a személyes fejlődésed között. Mondhatni azt is, hogy a személyes fejlődésed, a személyes hitéleted nagyon sok mindent úgy húz magával. Így automatikusan jön vele. A fizikai értelemben vett növekedésünkben is sok mindenben, ha előrébb jutunk, nem hat-hétévesek vagyunk, hanem tizenöt vagy huszonöt évesek, sokkal könnyebben el tudjuk végezni azt, amit gyerekkorunkban nem. Még egyszer: alázat, tanulás és tapasztalat! Alázatot mindenki tud gyakorolni, tanulásra mindenkinek van lehetősége, tapasztalatot mindenki szerezhet. Tehát nem vagy lekésve semmiről, egyszerűen maradj a helyeden! Ha elhagyod a helyedet, azt a helyet, ahova Isten rendelt, akkor ezekből kicsúszol. Tudod, ír a Biblia arról, hogy a jutalmakat el lehet veszíteni. Nem az alapján hozzunk döntéseket, hogy mit érzünk, vagy mit látunk, mit tapasztalunk, hanem az alapján, hogy Isten mit mondott. Ámen? Erre egy jó példa, ha egy fának például csak a lombkoronája nő, az ága is zöldellik és nagyon magasra nő, de a gyökerei nem fejlődnek, akkor az első komolyabb viharból kiborul és baj lesz. Ugyanúgy vagyunk mi is az életünkben. Szeretnénk azt, hogy körülöttünk olyan látványosan menjen minden, lássák az emberek, mennyi pénzem van, milyen jól öltözött vagyok, milyen csinos a feleségem, mennyi embernek prédikálok, milyen jó autóval járok. De ha nincsenek igazán kiforrott jellembeli tulajdonságaid, akkor könnyen hajótörést szenvedhetsz, annak ellenére, hogy ezek esetleg megjelennek az életedben. Sok ilyent láttunk. Te nem akarsz ilyen helyzetbe kerülni, ugye?

Sokszor az emberek nem látják a másokban azt, hogy igazán milyen munka folyik benne, nem látják a belső fejlődést, nem látják a gyökérzetet, az alapokat. Eleinte nem feltétlenül látható a másik emberben az, hogy milyen változás megy végbe benne. Sőt lehet, hogy évek telnek el, amíg egyszer akár nagy hirtelen valaki úgy berobban a köztudatba, hogy hű, milyen jó menő vállalkozó, milyen jól végzi a munkát a szolgálatban! – de előtte ott az alapozás elvégződött az életében. Van egy felkészülési időszak, mindannyiunk életében van olyan időszak, amikor Isten foglalozik velünk. Pár hónappal ezelőtt volt szó a pusztaságról, talán hallgattad, talán emlékszel, hogy ha Isten valamit ígér, valamit megmutat Ővele kapcsolatban, akkor az úton elkerülhetetlen, hogy keresztülmenj olyan dolgokon, amiken önmagadtól nem akarnál keresztülmenni. Eljön az idő, amikor olyan dolgokkal szembesülsz, amik rákényszerítenek arra, hogy hitben járjál, hogy megbízzál Istenben, és ha ezt a tesztet nem végzed el jól, akkor újra, újra és újra próbálkozhatsz. Sokan ötven-hatvan éven keresztül próbálkoznak és nem jutnak túl rajta, és így nem is jutnak el oda, ahova Isten elhívta őket. Mert nem hajlandóak megbízni Istenben akkor, amikor nem érzik az Ő jelenlétét, amikor nem látják, hogy minden olyan szép, fényes, napsütéses és gyümölcsöző, nem érzik az esőt, nem érzik a napsugarat, nem érzik az emberek szeretetét. Mindenki átmegy ezen a pusztaság idősazonon, amikor úgy érzed, úgy gondolod, hogy elborítanak a hullámok, olyan összezavart, olyan nehézkes, olyan száraz minden, de ebben a helyzetben Isten ki tud munkálni benned valamit. Ha úgy érzed most, ma, hogy vársz, vársz, akkor azt mondom neked, hogy várjál jól, legyél türelmes, állj meg a hitben, ne add fel! Ne add fel, menj tovább előre! Így tudsz helyesen hinni. Itt ebben a helyzetben a kitartás, az állhatatosság az létfontosságú. Jézus beszél arról a Máté 20,16-ban, a második részét olvasom az Igének:

Máté 20,16/b.

16/b. Mert sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak.

Beszéltünk már arról, hogy mit jelent ez, de sokan még mindig nem értik, hogy nagyon, nagyon, nagyon és még egyszer mondom nagyon, nagyon, nagyon sokan el vannak hívva a szolgálatra! Azt mondja itt Jézus, hogy kevesen vannak a választottak. Mit jelent ez? Azt, hogy Isten nagyon sok-sok embert elhívott, de kevesen vállalják az elkötelezettséget az elhívásukért. Kevesen vállalják az áldozatokat az elhívásukért. Kevesen vállalják a lemondásokat az elhívásukért. Kevesen vállalják azt, hogy megfizessék azt az úgynevezett árat, vagy hogy megfeszített munkát végezzenek. Mikor jönnek a nehézségek, jönnek a problémák és szembesülnek azzal, amit Jézus mondott, hogy sok nyomorúságotok lesz ezen a földön, akkor feladják és nem hajlandóak odafigyelni Jézus mondatának befejezésére, hogy de én veletek vagyok, bízatok, én veletek vagyok! Bízni Istenben, hinni Őbenne, elhinni azt, hogy ha Ő elhívott, akkor fel is szerel mindennel, hogy ezt be tudjuk tölteni. Ehhez kell egy rendíthetetlen bizalom, ami úgy tud az emberben növekedni, erősödni, ha újra, újra és újra próbának van kitéve. Nincs más módja az erősödésnek, a fejlődésnek. Pál apostol mondta Timótheusnak:

2Timótheus 2,15. Bővített fordítás

15. Tanulj, légy buzgó és hozd ki magadból a legtöbbet, hogy megpróbáltként, nehézségek által edzettként állhass Isten elé! Egy munkás emberként, akinek nincs szégyennivalója. Helyesen elemezve és pontosan értelmezve, helyesen kezelve és tehetségesen tanítva az Isten igazságát.

Az elejét nézzük újra, értelmezzük együtt, jó? Tanulj, légy buzgó és hozd ki magadból a legtöbbet! Ízlelgesd ezt egy picit! Tanulj, légy buzgó és hozd ki magadból a legtöbbet! Utána van valami, amit Pál apostol mond Timótheusnak, hogy neked így kell Isten elé állnod majd. Nem úgy kell elé állnod, mint egy kis csecsemő, hanem úgy, mint egy jellemében erős, szilárd karakterű ember, akiben kiforradtak már azok a dolgok, azaz hogy megpróbáltként, nehézségek által edzettként állhass Isten elé. Ha azt kérdezném tőletek, hogy hányan szeretnétek megpróbáltként, nehézségek által megedzettként Isten elé járulni, akkor ki teszi

fel a kezét, ki jelentkezik erre? Ó, én szeretnék Isten elé járulni, szeretném az ajándékaimat besöpörni, de hogy megpróbáltatások legyenek, meg edzeni kelljen, az fáradságos, az kényelmetlen! Pedig ezt mondja itt Isten Igéje mindannyiunknak. Tehát úgy kell Isten elé állnunk, és utána pedig ez a szó, ez nekem nagyon kedves, hogy egy olyan munkás emberként, akinek nincs szégyellnivalója. A munkásembernek mi az egyik legjellemzőbb vonása? Az, hogy dolgozik, munkát végez, akár a civil életben, akár a szolgálatban teszi. Munkát végzünk, de nem úgy csináljuk, hogy nyomogatjuk a távirányítót, a lábunk föl van rakva a kis puffra, ha nem tetszik, akkor átkapcsolok egy másikra, ez nem munkavégzés. Tudom, hogy ez egy szélsőséges példa, nincs baj azzal, ha megnézel tévéműsorokat a pihenő időben, természetesen nem erről van szó, hanem arról, hogy amit Isten mond neked, hogy végezz el, az a te feladatod, és azt a legjobban te tudod elvégezni. Sokszor van úgy, hogy mások munkáját végezzük el éppen azért, mert mások nem hajlandóak elvégezni azt, amit el kellett volna nekik, ezért kénytelenek vagyunk mi megcsinálni azt is. De a te munkádat, ugye, nem másnak kell elvégeznie?

Hozd ki magadból a legtöbbet, mondja itt ezt Pál Timótheusnak, és én hozzáteszem, hogy akkor is hozd ki magadból a legtöbbet, amikor nem kapsz érte elismerő szavakat! Hozd ki magadból a legtöbbet akkor is, amikor nem emelnek fel érte! Hozd ki magadból a legtöbbet akkor is, ha látszólag nincs előrehaladás! Hozd ki magadból a legtöbbet akkor is, ha úgy gondold, hogy kihasználnak! Hozd ki magadból a legtöbbet! Természetesen ne engedd, hogy kihasználjanak, nem erről beszélek, senki ne értse ezt félre, de ez az, ami élezi a jellemedet, ami megköszörül téged, ami fényesre csiszol téged Isten előtt. Hogy mindazok ellenére így teszel, hogy megkapod érte a jussodat, vagy nem. Ugye, méltó a munkás a maga jutalmára? Én hiszek ebben, de ha éppen nem úgy van, akkor is elvégzed, ez egy hatalmas érték Isten szeme előtt.

Sokan vagytok, akik nagyon keményen dolgoztok hosszú évek óta az evangelizációs munkában, Isten látja ezt és nem feledkezett meg rólatok. Amikor végzed a munkádat kitartóan, szilárdan, állhatatosan, Istennek végzed, és Tőle várod az előléptetést, a felemelést, Ő fog téged felemelni. Ha emberektől kapod meg a dicséretet, a tapsot, az elismerést, akkor elnyertél mindent – azt mondta Jézus. Elnyerted a jutalmadat. Nem végezhetjük azért a szolgálatot, mert az emberek tetszését akarjuk elnyerni, ez így nem helyes! Ha Jézus az embereknek a kedvében akart volna mindig járni, ha mindig úgy beszélt volna, azt cselekedte volna, ami mindenki előtt kedves, hogy még nagyobb népszerűsége tegyen szert, akkor nagyon sok példabeszédét nem mondta volna el. Akkor nagyon sok kemény kritikáját, nagyon sok szavát megtartotta volna magának. Akkor nagyon sok tanítását zárójelbe tette volna, valahova az apróbetűs részbe. De nem, Őt nem érdekelte az, hogy az emberek elhagyják, hogy ellene fordulnak, hogy mit gondolnak a farizeusok, vagy mit gondolnak a saját tanítványai. Ő tudott határozott lenni.

Készülök egy üzenettel, amikor arról fogok beszélni, hogy Jézus milyen határozott tudott lenni egyszer-kétszer. Ami picit kimozdít téged abból a sablonos, nem feltétlenül helyesen értelmezett Jézus képből, ami úgy állítja Őt eléd, hogy Ő mindig olyan kis cuki Jézuska volt. Ez van a vallásos körökben sokszor, de Ő tudott nagyon határozott lenni. Amikor kifejezte a hamisság ellen az indulatát, akkor ott kő kövön nem maradt, akkor ott nem volt senki, aki visszabeszélt volna neki. Amikor ostort csinált és megverte az embereket, akkor ott nem mert vele senki sem szembeszállni, de ez egy másik üzenet.

Természetesen Jézus volt, aki a kegyelmet elhozta, a szeretete megnyilvánult, a szeretet motiválta, de ez egy másik üzenet. Visszatérve ide, hagyd Őrá, hogy felemeljen téged, hogy előrébb vigyen. Sokszor, amikor semmi látványos nem történik, bizony akkor van a te jellemformálásod, akkor van a te finomhangolásod, akkor van az, hogy Isten beállít téged arra a munkára, ami még ezután következik. A hitben való erősödésed folyik akkor, amikor te hitben állsz. Sokszor van az előléptetésed előkészítése akkor, amikor pont az ellenkezőjét

érezed, látod vagy gondolod. Istennél ez így működik, igen. *Addig nem állsz egyébként készen hatalmat gyakorolni, amíg nem tanulsz meg hatalom alá vetve szolgálni.* Számomra ez egy óriási kijelentés, mert ezt Isten Igéje majdnem, hogy szó szerint így mondja abban a közismert Igében, amit mindannyian annyira nagyon szerettek, fel is olvasom Jakab 4,7.

Jakab 4,7.

7. Vessétek hát alá magatokat az Istennek; álljatok ellen az ördögnek, és elfut (elmenekül) előletek.

Hatalmat gyakorolni az ördög felett akkor tudsz, ha megtanultál engedelmeskedni Istennek. Igazából akkor lesz tekintélyt parancsoló a szavad, a hit szavad, ha Neki alávetted magad és engedelmes vagy. Ez a sorrend, így tanítja a Biblia. Vessétek hát alá magatokat Istennek! A régebbi Károli fordítás azt mondja, hogy engedelmeskedjete Istennek. Alljatok ellen az ördögnek és elfut, elmenekül előletek. Itt ez egy hatalomgyakorlás, ha te tudod, hogy ki vagy Krisztusban, tudod azt, hogy nem árthat neked egy legyőzött ellenség. Az alávetés különben sem egy cselekedet vagy egy tett, hanem egy magatartásforma, egy hozzáállás. Egy hozzáállás, hogy amikor Isten ezt mondja, akkor én ezt nem vitatom, és pont. Hányan kérdezték már tőlem azt, hogy miért kell összeházasodni, az csak egy papír? Ilyenkor azt szoktam mondani, hogy azért, mert Isten azt mondta, pont. Nekem ennyi elég. Nekem nem kell több magyarázat. Nagyon sokatoknak nem kell több magyarázat, hála Neki ezért. De van, aki csak vitatkozik, vitatkozik, érvelget, okoskodik. Miért? Mert Isten azt mondta. Miért kell felül bölcselkedni ezt? A húszeszes is csak egy papír, nem? Mégis nagyobb becsben tartod, mint a házasságleveledet. Mert Isten azt mondta, és ennyi! Tehát neked is és nekem is tanulnunk kell még azt, hogyan tudunk együtt munkálkodni Istennel, és hogyan tudunk együtt munkálkodni egymással. Ezt tanuljuk még. Kell még, hogy ebben fejlődjünk? Természetesen. A felkészüléssel az élet nagy dolgaira sokszor több évig tart, de a felkészülés alatt sok apró dologban hűséges kell, hogy legyen az ember. Sokan mondják azt, hogy ilyen meg olyan nagy dologra hívta el őt Isten, és ezt tudná csinálni, meg azt tudná csinálni Istennek, akkor hú, micsoda szolgálatot tudna betölteni, és hú, mennyire szereti Istent! Volt, aki azt mondta, hogy neki ötszáz fős árvaházat kell létrehozni, ezt mutatta meg neki Isten. Mondtam neki, hogy akkor legalább abban legyél hűséges, hogy ott vagy vasárnaponként a gyülekezetben! Abban legyél hűséges, hogy két gyerekre vigyázol a gyülekezetben! De neki nem ez az elhívása, hanem az, hogy ötszáz fős árvaházat hozzon létre. De testvérem, amíg oda eljutsz, sok apró lépés kell! Az, hogy megtegyél egy kilométert, az nem két-három lépés, hanem legalább kétezer vagy ezeröttszáz, attól függ, mekkorákat lépsz. Sok apró lépésnek az összessége, hogy eljutunk valahova. Abban a sok apróban kell neked hűségesnek, alázatosnak, kitartónak lenned, és Isten látja azt, hogy miben vagy, hogy mit teszel, és a te időd az ő kezében van. Úgyhogy legyél kitartó! Maradj a helyeden!

Zsidó 6,9–12.

9. De tifelőletek szerelmeseim, ezeknél jobb dolgokról vagyunk meggyőződve, akik az üdvösség birtokában vagytok, ha így szólunk is.

10. Mert nem igazságtalan az Isten, hogy elfelejtkezzék a ti cselekedeteitekről és a szeretetről, melyet tanúsítottatok az Ő neve iránt, mint akik szolgálatok és szolgáltok a szenteknek.

11. Kívánjuk pedig, hogy közületek mindenki ugyanazt a buzgóságot tanúsítsa mindvégig, hogy a reménység teljes bizonyosságára eljussatok.

Mintha ma már olvastuk volna ezt, újra itt van:

12. Hogy ne legyetek restek, hanem követői azoknak, akik hit és békességes tűrés által öröklük az ígéretek.

Ha úgy érezed, hogy Isten elfeledkezett rólad, ha úgy érezed, hogy elhagyott vagy, hogy nem úgy mennek a dolgaid, ahogy azt te szeretnéd, abban az ütemben, akkor olvasd ezeket az Igéket, meríts ezekből az Igékből! Meríts ebből, ez Isten hozzáállása feléd! Ő nem feledkezett

meg rólad. Itt fölteheted a kérdést, hogy jó, jó, rendben van, várok én, de meddig várjak a fizetésemelésre, meddig várjak én a társamra, meddig várjak én a problémamegoldásra, meddig várjak én az előléptetésre, meddig várjak még, amíg megváltoznak a dolgok, meddig várjak még arra, hogy megváltozom, meddig kell, hogy türelmes legyek? Fölmerülhet jogosan a kérdés, hogy meddig, meddig, mert úgy érzed, úgy gondolod, hogy te már olyan régóta vársz, hogy most már nagyon ideje lenne annak, hogy meg legyen az, amire vársz. Én azt tudom neked mondani, hogy ezt a kérdő szót, ezt a „meddig” szót én megváltoztatnám, mert azt, hogy meddig kell neked várni bizonyos dolgokra, nem tudom megmondani. Mert az időzítés nem az én hatalmamban áll. Ez Isten kezében van. Isten mindent tud. Én nem tudok mindent. Ha azt kérdezed, hogy meddig, meddig, meddig? Meg lehet kérdezni, de inkább másképpen kérdezném: hogyan kell, hogy várjak? Erre tudok válaszolni. Abban, hogy meddig kell, hogy várjál nem, de abban, hogy hogyan várjál, abban tudok segíteni. Ugye, szeretnéd hallani, hogyan várjál? Türelmesen. De egy kicsit bontsuk ezt ki.

Hogyan várjunk? A várakozás szerves része az életünknek. Az, hogy várjunk dolgokra. Ha a várakozásainkban – miközben várunk –, frusztráltak és stresszesek vagyunk és rosszul kezeljük, hogy várnunk kell, akkor rosszul várakozunk. Tehát így ne várakozzunk! A stressz, a frusztráció, a nyomás, az állandó helytelen gondolkodásmódból fakadó gyomorgörcs és az idegrendszeri állapotod hatást gyakorol a testedre, és könnyen lehet, hogy megbetegszel. Tudod, hogy nagyon sok betegség pszichés eredetű? Bizony! Ebből is fakadnak ezek, mert az emberek nem tudnak jól várni. Nem tanulták meg. Változtasd meg a várakozáshoz való hozzáállásodat, és máris más lesz az életed boldogság érzete, máris nem lesz olyan nehéz. Ha megváltoztatod a hozzáállásodat a várakozáshoz, akkor nem lesz olyan nehéz várni. Több időt töltünk az életünk folyamán azzal, hogy várakozunk valamire, mint amennyi időt töltünk abban, hogy megkaptuk azt, amire várakozunk. Ugye, erről is volt szó egy pár mondatban, a múlt héten. Életünknek a jelentős részét azzal töltjük, hogy várakozunk valamire.

Úgy is mondhatnánk, hogy életünk jelentős részét azzal töltjük, hogy hitben járunk, vagy hitben kellene, hogy járjunk. Ezzel töltjük az életünket. Amire Isten minket elhívott, az egy hitélet. Aztán mikor meglátjuk, megtapasztaljuk, örvendezünk, aztán ha nincs egy következő projekted, nincs egy következő látásod, nincs egy következő hely, ahova el szeretnél jutni, ha nem szélesíted ki a látásodat, nem újítod folyamatosan a gondolataidat, akkor ott megrekedhetsz, és azt mondhatod, hogy nekem így kényelmes, ez így rendben van! De tudod, hogy Isten nem ilyen? Ő folyamatosan fejlődik, növekszik, az Univerzum, amit Ő teremtett folyamatosan tágul, még a világi tudósok is ezt mondják. Ő is szeretné, ha ez a gondolkodásmód az életed részévé válna, hogy mindig többet és többet, de nem úgy, hogy magadat mások fölé emeld, nem úgy, hogy harácsolj magadnak, hogy minél több pénzed legyen. Nem erről van szó! Hanem minél inkább bemenni abba a teljességbe, amit Ő megszerzett a mi számunkra. Érted a különbséget?

Olyan sok mindent kaptunk tőle, és olyan sok mindent nem látunk és nem tapasztalunk még ebből! Ő szeretné azt, hogy egyre mélyebbre bemenjünk arra a tágas térre, amiről a múlt héten szintén volt egy pár mondatban szó. Ha jól végzed a várakozásodat, akkor az megtermi neked az álmaidat. Ha jól végzed el a várakozásodat, akkor bevégeződik a hited. Ha türelmetlen vagy, akkor idő előtt feladod. Sok ember van, aki idő előtt feladja, és elhagyják a helyüket, és lehetne ezt sorolni. Pedig az igazán jó dolgokhoz idő kell! Az igazán jó dolgokhoz idő kell. Az igazán finom ételek nem a gyorséttermi ételek, hanem azok az ételek, amelyhez idő kell, amíg elkészül. Ha bemész egy étterembe és rendelsz valamit, és három perc múlva már az asztalodon van, akkor az az étel vagy előre el volt készítve, vagy összedobták és nem valami tartalmas. Ebbe most nem megyünk bele, mert mindjárt ebédidő, lépünk tovább! Nincs is igazából semmi, szinte semmi, ami jobban megpróbálná a hitedet, mint az idő, amikor várakozni kell valamire! De a jellem a várakozás kemény időszakában

fejlődik ki. Ezért is veszélyes az, amikor gyors, látványos növekedésen megy valaki keresztül úgy, hogy nincs meg benne a belső kiforrott jellem.

Márk 4,5–6.

5. Némely pedig a köves helyre esék, ahol nem sok földje volt, és hamar kikelt, mivel nem volt mélyen a földben.

Láttál ilyen embereket? Bejönnek a gyülekezetbe, és a következő héten már az övük a világ.

6. Mikor pedig fölkelt a nap, elsüle, és mivelhogy nem volt gyökere, elszáradt.

Erről beszélünk, hogy gyökereket kell, hogy eresszél magadban? Gyökeret kell eresztened magadban! Emlékezetembe jön egy fiatalember, a szekszárdi gyülekezetbe jött egyszer egy vasárnapi alkalomra, ezelőtt tizenhét éve körülbelül. Alkalom után odajött hozzám széles mosollyal, szélesre tárt karokkal és azt mondta, hogy ó, a helyemre érkeztem, megjöttem! Annyi helyen voltam már, te vagy a pásztorom, én be fogok ide, ebbe a gyülekezetbe tagozódni, itt én olyan munkát fogok elvégezni, amit csak akarsz, számíthatsz rám, segíteni foglak! Mondta öt percen keresztül, hogy mi minden jó dolgot tervez ő velünk kapcsolatban. Gyanús volt nekem, hogy ez túl sok már első alkalommal, amikor itt megjelenik, de azt mondtam, hogy jó, rendben várlak a jövő héten! Azóta nem láttam, ez tizenhét éve volt. Egyszer sem! Meg sem ismerném már valószínűleg az utcán. Jó az, ha az ember lelkes, ha bennünk van az első szerelem, az első szeretet, és van bennünk buzgóság. Sok idősebb keresztény tanulhatna sok mindent a fiataloktól ebben a témában, de kell az Ige igazán beléd, hogy te valóban el tudjál jutni. A türelem a nehézségek között fejlődik ki, és ha nem vagy hajlandó elviselni a várakozás nehézségeit, ha nem vagy hajlandó a keserű és nehéz dolgokban megállni, hanem elmenekülsz előlük, akkor nem lesz olyan növekedésed, amit szeretnél. Vannak dolgok, amikkel szembesülnünk kell, vannak dolgok, amik nehezek, amik keserűek, de keresztül kell mennünk rajta.

Állj hozzá jól! Nézz Istenre, bízz Őbenne, hogy Ő keresztülvisz engem ezen! Ámen. És pont, mert Isten ezt mondta, nekem ennyi elég. Bízom benne! Nem olyan bonyolult a hitélet. Persze ezt könnyű így elmondani egy mondatban, mert sok összetevős dolog ez, de ennyi a lényege, egyszerű gyermeki hit. *Isten azt mondta, hogy szeret engem, gondoskodik rólam, betölti a szükségleteimet. Én különben is meggyógyultam, áldott vagyok, mi bajom lehet?* De nem, a keresztények nézik a híradásokat, nézik azt, hogy ki mit mond, mindenre figyelnek, csak arra nem, amit Isten mond. Így lehet depressziósnak lenni keresztényként, így lehet elmezavarodottnak lenni keresztényként, így lehet újjászületett szellemmel, lelkileg egy roncsnak lenni keresztényként, hogy nem arra figyel az ember, amire kellene!

Hadd mondjak el nektek egy viccet! A lényeg az, hogy egy karate versenyen egy fiatalember vereséget szenved, utána nagyon lelombozódva bemegy az öltözőbe, és kérdi a karateoktatót, hogy mester, mi volt a probléma, mit rontottam el, miért nem sikerült legyőznöm azt az illetőt? Erre az öreg, bölcs mester megkérdezi, hogy fiam, láttad a tengerparton, amikor a nap felkél, hogy megvillant a napnak a sugara a vízen? Igen, mester, láttam, láttam. Fiam, láttad azt, amikor a nap a másik oldalon lement, a szerelmesek kézen fogva csókolóztak? Igen, mester, láttam, láttam! Láttad azt, amikor a hullámok nyaldosták a homoknak a széleit, és a kis kagylók meg a halacsok ott úszkáltak? Igen, mester, láttam. Na, pontosan ezért vesztettél, mert nem arra figyeltél, amire kellett volna! Arra kellett volna figyelned, hogy eddzel és küzdjél és legyőzd az ellenfelet! Erre kellett volna, hogy figyeljél! Ugye? Ha nem arra figyelünk, amire kell, akkor könnyen így járhatunk. Ezek a romantikus képek, amik előttünk vannak a hitélettel kapcsolatban, szépek és jók, de ezek túl nagy karaktert nem fognak benned kiépíteni. Minthogy az sem, ha naponta tizenöt-húsz életbölcsséget vagy Igét megosztasz a Facebookon. Ezek önmagukban alkalmatlanok arra, hogy kiépítsenek benned egy olyan karaktert, egy olyan jellemet, amire szükséged van. Jók

ezek és szépek ezek és rendben vannak, de ha ezt teszi ki az életedet, semmi más, akkor nem is mondom tovább, hanem inkább olvasom az Igét.

Jakab 5,7.

7. Legyetek azért, atyámiai, béketűrők az Úrnak eljöveteleig. Ímé, a szántóvető várja a földnek drága gyümölcsét, béketűrőssel várja, míg korai és kései esőt kap.

Ha a kérdésre nem válaszoltam még teljes mértékben, hogy hogyan legyünk jó várakozók, hát itt a válasz. Pontosan úgy, ahogy a földműves várakozik, miután elvetette a magot. Azt mondja itt Isten Igéje, hogy ímé, a szántóvető várja a földnek drága gyümölcsét, béketűrőssel várja, míg korai és kései esőt kap. Egy angol fordítás azt mondja: „*Legyetek béketűrők, ameddig vártok!*” Más szavakkal, minden embernek kell várakoznia, függetlenül attól, hogy ezt akarja vagy sem. Ha nem fejleszted ki a türelmet az életedben, akkor nagyon-nagyon sok stressz fog téged érni. Én nem nagyon láttam olyan szántóvetőt, olyan földművest, aki karácsony és január 31-e között olyan gyomoridegben van, hogy egyszerűen orvostól orvosig jár, mert nem tudja, hogy vajon az ősszel elvetett búza ki fog-e kelni, illetve a gyümölcsfa gyümölcsöt vagy termést fog-e neki hozni júniusban.

Nem, hanem béketűrőssel várja, mert tudja, hogy megvan az időszak a téli hónapokban arra, hogy a hó befedje, nedvességet kapjon, és amikor eljön a megfelelő idő, kisüt a nap, megkapja a meleget, a korai esőt, aztán majd a késői esőt, akkor majd eljön az aratás. Tudja, hogy ez egy természetes törvény a fizikai világban, ami működik. Tudja ezt, tisztában van vele. Nekünk, keresztényeknek is tudni kell azt, hogy elvetettük a magot, Isten Igéjét, és szellemi törvény, hogy amit elvetettél, a maga idejében teremni fog, és pont. Hiszem ezt és bízom Istenben, hogy a megfelelő időben aratni fogok! Sokszor más évszakban van az aratás, mint a vetés. Nagyon sok ember azért beteg, mert türelmetlen. Türelmetlen, stresszes, ideges. Ez a vírushelyzet mikor oldódik már meg? Megértem, hogy frusztrál ez benneteket, de legyél erős és legyél szilárd! Nem volt még olyan történés a földön, ami előtte ne történt volna már meg, nincs új a nap alatt. Ennek is vége lesz! Mennyi ideig tart, azt nem tudjuk, két hét, két hónap, egy év. Most már egy éve benne vagyunk körülbelül. Természetesen nem ezt reméltük egy évvel ezelőtt, de mi szilárdan állunk. Mindegy, mi történik körülöttünk, szilárdan állunk. Mi eltökéltük magunkat. Halleluja! Tehát ne legyünk türelmetlenek! Ne legyünk türelmetlenek az emberekkel! Mondom ezt főleg én, és mosolygok saját magamon, hogy ilyent ki merek mondani, de akkor is így van, az Ige igazság, én is gyakorlom ezt, hogy nem kell türelmetlenné lenni az emberekkel. Türelmesnek kell lennünk. Türelmesnek lenni Istennel, saját magunkkal szemben is.

Gondolkozz el azon, hogyan várakozik a földműves! Hogyan várakozik a földműves? Elváró módon. Reményteljes módon várakozik. Egy jó és pozitív hozzáállással várakozik. Nézi az aratást, készül az aratásra. Megélezi a kombájn ollóit, hogy majd be tudja takarni a gabonát. Előkészíti a tárolóhelyiséget. Így várakozik! Egy reményteljes, jó jövőképe van. Így várakozzunk helyesen! Hogyan várakozzál? Úgy, hogy előre nézzél, arra a célra, ahova el akarsz jutni! Ne arra nézz, ahol most vagy, vagy mi az, ami volt, hanem előre nézz, Órá nézz! Így várakozzál! Amikor ez a jó hozzáállás van benned, akkor sokkal könnyebb. De hát nem látom még! Mindegy, hogy a fizikai szemeiddel nem látod, a hited szemeivel kell látnod! A hited szemével viszont látnod kell! Mi az, amit a hitünk szemével látunk? Azt látjuk, amit Isten mondott nekünk. Áldottak vagyunk, gyógyultak vagyunk, gyarapodóak vagyunk, növekedőek vagyunk, beteltek vagyunk, felkentek vagyunk, jelek és csodák történnek közöttünk. Ezek vagyunk mi, Isten elhívottjai. Egy speciális küldetés a miénk, nem tudom, tudod-e? Úgyhogy ebben állunk meg most, szilárdan, mozdíthatatlanul. Mivel egy jó, pozitív hozzáállással várakozik a földműves, ezért élvezzi az életét, miközben várakozik.

Neked meg kell tanulnod élvezni az életed, miközben hitben állsz, hitben jársz! Ha nem élvezed az életet, ha nem vagy boldog, miközben várakozol, ha türelmetlen vagy, akkor az egész életed ilyen lesz. Nem az kell, hogy meghatározza a boldogságodat, hogy milyen élet-

körülmények vesznek körül! Önmagában ezek nem fognak megelégtetni. Jó dolog az, ha sok mindent megengedhetsz magadnak anyagilag, ha több van neked, mint ami elegendő. Nem baj ez, tudd helyesen beosztani és legyél bőkezű, de miközben várok dolgokra, meg kell tanulnod élvezni az életet, mert az életünk nagy része ebből áll, hogy várunk dolgokra. Várunk arra, hogy meglássuk a fizikai szemünkkel is azt, ami felől imádkoztunk, amivel kapcsolatban hitben állunk. Nagyon sok ember borzasztó állapotban van, miközben vár az aratására, mert nagyon rosszul várok. Nekem is volt nagyon-nagyon sok borzasztó napom, mert rosszul vártam, nem arra néztem, amire kellett volna.

A türelem igazából azt jelenti, – és ezzel összegzem a mai üzenetnek a lényegét –, hogy hogyan viselkedünk, mialatt várok. Tehát a türelem egy magatartásforma, megmutatja azt, hogyan viselkedünk, miközben várok. A türelem egy gyümölcs. Erről nem tudtam beszélni, mert kifutottam az időből. A türelem egy gyümölcs, ott van a Galata 5,22-ben, béketűrőként van említve. Ez ki kell, hogy fejlődjön mindannyiunknak az életében. Ámen. Mi ezek vagyunk! Dicsőség Istennek! Dicsérjétek Őt! Halleluja!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.